

प्रतिदिन दैनिक अब ई-पेपरमा पनि : www.pratidindaily.com

सम्पादकीय

भ्रष्टाचाररहित अर्थतन्त्र

जेनजीको आन्दोलनबाट मुलुकले जुन खालको क्षति बेहोरेको भए पनि लगानीका लागि पुँजीको अभाव भने अहिले देखिन्छ । किनभने सर्वसाधारणदेखि संस्थागत बचतको थुप्रै बैंकमा लागेको छ । नेपालका बैंकहरूसँग ९ खर्ब ११ अर्ब रुपैयाँ लगानीयोग्य पुँजी छ । तरलताको मात्रा धेरै हुँदा बैंक ब्याजदरमा कमी आएको छ । तर, कर्जा प्रवाह उत्साहजनक त विध्वंसका दिनअघिसम्म पनि थिएन । भन्नु त्यतिका विध्वंस भए पनि अबै संकुचन आउने जोखिम छ ।

विदेशी मुद्रा सञ्चिति चुलिएको छ । मतलब के हो भने देशले विदेशबाट आयात गर्न सक्ने क्षमता बलियो छ । विप्रेषण बढेको छ । तर आन्तरिक अर्थतन्त्र फैलन सकेन । अब भन्नु कसरी तगिएला भन्ने सबैभन्दा गम्भीर चुनौती हो । चुनावका लागि केन्द्रित भएर गठन भएको अन्तरिम सरकारमा प्रधानमन्त्री सुशीला कार्कीले अर्थविज्ञ रामेश्वर खनाललाई अर्थतन्त्रको जिम्मा सुम्पिएको छन् । खनाल तिनै व्यक्ति हुन्, जसले गएको सरकारलाई चार सयबुँदे सुभाव दिएर अर्थतन्त्र उकास्ने दीर्घकालीन जूक्ति जुराएका थिए । अब उनी त्यसलाई कार्यान्वयन गर्ने तहमा आफैँ छन् ।

निजी क्षेत्रप्रति नेपाली समाज पहिल्यैदेखि नकारात्मक धारणा राख्दै आएको समाज हो, खनाल भने निजी लगानी राज्यका पूर्वाधार निर्माणमा समेत लगाउनुपर्ने विचारका पक्षपाती हुन् । तसर्थ बैंकहरूमा थुप्रिएको पैसा ऋणपत्र लगानी औजारका माध्यमबाट भए पनि सरकारले परिचालन गर्न उतर्ने नीतिगत र व्यवहारगत व्यवस्था गर्न सक्छन् ।

निजी क्षेत्रलाई सहूलियतको ऋणको व्यवस्थाबाट उत्साह भन्न सक्छन् । छोटो अवधिकै लागि आएका भए पनि अहिले खल्बलिएको वातावरणलाई संगल्याउने पहिलो जिम्मेवारी अर्थमन्त्री खनालकै काँधमा छन् । बैंकहरूमा रहेको तरलताको सदुपयोग गर्न सरकारले पुनर्निर्माण बन्ड जारी गर्ने हो भने सरकारी लगानी बढाउनुका साथै बैंकहरूको तरलता समस्या समाधान गर्छ । अर्थतन्त्र तंग्याउने त्यो एउटा उपाय हुन सक्छ । अर्थतन्त्रलाई नयाँ शिराबाट चलायमान बनाउनु पर्छ । भ्रष्टाचाररहित अर्थतन्त्र हुनुपर्छ । विकास निर्माणलाई घटाएर होस् वा बजेटलाई कम गरेर होस् भ्रष्टाचारलाई निर्मूल नै गरिनु पर्छ ।

• नारायण काफ्ले

पहिलो संविधान सभा विघटन हुनुको आवरणमा देखिएका चार मुख्य विवाद थिए । संघीय संरचना, शासकीय स्वरूप, न्याय प्रणाली, निर्वाचन प्रणालीलगायतका मुख्य विवाद थिए । दोस्रो संविधान सभामा आइपुग्दा विवाद सौघुरो बन्दै गए । संविधान सभामा फेरिएको राजनीतिक अङ्कगणितका कारण पहिलो सभाको भन्दा फरक परिदृश्य थियो । संसदीय व्यवस्था, मिश्रित निर्वाचन प्रणाली, एकीकृत न्यायालयको पक्षमा रहेका नेपाली कांग्रेस तथा नेकपा (एमाले) दोस्रो संविधान सभामा निर्णायक बनेपछि राजनीतिक सहमतिको दस्तावेजका रूपमा २०७२ असोज ३ गते नेपालको संविधान जारी भयो ।

संविधान जारी भएको १० वर्ष नबित्दै संविधानको स्वामित्व लिएका दुई ठुला दल कांग्रेस र एमालेले नै मुख्य गरी निर्वाचन प्रणाली फेर्नुपर्ने विषयमा नयाँ बहस प्रारम्भ गरे । संविधानको पूर्ण कार्यान्वयन नहुँदै चुलिएको बहसको पक्ष र विषयमा दल विभाजित थिए । शासकीय अक्षमताको बोझ संविधानमा बोकाइएको भन्दै नागरिक समाजको एक तर्फाको असन्तुष्टि थियो । शासकीय स्थिरताका लागि भन्दै दुई दलले प्रारम्भ गरेको बहसमा अन्य पक्षबाट पनि एजेन्डा थप हुँदै गए, जसमा संघीय संरचना हेरफेरसम्मका विषय छन् । संसद्, नागरिक समाज, पेसागत सङ्गठन र पछिल्लो समय भएको जेनजी आन्दोलनका क्रममा संशोधनका विषयवस्तु थपिने क्रममा छन् । सर्वपक्षीय माग अनुसार संविधान संशोधन अगाडि बढे १० वर्षमा नै संविधान पुनर्लेखनको बाटोमा छ । सामान्य संशोधनबाट अहिलेको एजेन्डा बोकन र परिवर्तन आत्मसात गर्न सम्भव देखिन्छ ।

शासकीय अक्षमताको बोझ पनि संविधानलाई बोकाइँदा प्रणाली फेर्ने बहस अहिले चुलिएको छ । पछिल्लो समय प्रत्यक्ष निर्वाचित कार्यकारीको बहस चर्चामा छ । संविधान

संविधानले नसुल्भाएका बहस

सभामा माओवादी केन्द्र र मधेशकेन्द्रित केही दलले यो एजेन्डा बोकेका थिए । कांग्रेस र एमाले सुधारिएको संसदीय व्यवस्थाको पक्षमा अडिग हुँदा एजेन्डाले महँव पाएन । अहिले दुई दलले खोजेको संशोधन संसदीय व्यवस्थाभित्रकै स्थिर सरकार हो ।

संविधान संशोधनको सवालमा अहिले केही विषय छलफलमा छन् । औपचारिक रूपमा विषय पहिचान र संशोधनको मार्गीचत्र प्रस्ट

निश्चित आधारभूत संरचनाबाहेक अन्य विषयलाई सदैव परिमार्जनयोग्य विषयमा खुला राखेका हुन्छन् । संविधान संशोधनको प्रक्रियालाई लचिलो राखेर जनआकांक्षा र आवश्यकता अनुसार परिमार्जनको व्यवस्था हुनु लोकतान्त्रिक प्रक्रियाको महत्वपूर्ण हिस्सा पनि हो ।

समाजको आवश्यकताले संविधान कानुन परिमार्जन हुने सामान्य नियम हो । समय

सहभागिता र अपनत्वलगायतका लामो प्रक्रिया संशोधनले लिन्छ । अहिलेकै संविधान संशोधनको प्रक्रिया अगाडि बढाउन कम्तीमा पनि तीन चरणको सुधार प्रक्रिया आवश्यक हुन्छ । जसमा अहिले भइरहेको कार्यान्वयन मूल्याङ्कन र त्यसको पूर्वअध्ययन आवश्यक पर्छ र हुनु पर्छ । किनकि संशोधनलाई सकेसम्म दीर्घकालीन, समयानुकूल र नागरिक भावना समेट्न पूर्वअध्ययन आवश्यक छ ।

संशोधनको चरणअघि कम्तीमा पनि कार्यान्वयनका क्रममा सरकारबाट भएका अध्ययन अनुसन्धान, संवैधानिक निकायका प्रतिवेदन, संसद् र संसदीय समितिले गरेको अध्ययन अनुसन्धान, संविधानमा अदालतको व्याख्याबाट भएको सुधारका विषय, पेसागत सङ्गठन र नागरिक समाजको अध्ययन तथा राजनीतिक आन्दोलन र परिवर्तनलाई आधार मान्न सकिन्छ ।

संविधान कार्यान्वयनका क्रममा अहिले सरकारी तवरबाट संविधानको कार्य विस्तृतीकरण अध्ययन भएको पाइन्छ । यस्तै शासकीय संरचना फेरबदलका लागि दलले उठाएका विषय पनि संशोधनको सन्दर्भ सामग्री बन्न सक्छन् । विभिन्न संवैधानिक आयोगले आफ्ना वार्षिक प्रतिवेदनमा संविधान र कानुन सुधारका क्षेत्रमा दिएका प्रतिवेदनका व्यवस्था अध्ययन आवश्यक छ । संसद् र संसदीय समितिले प्रदेश संरचना, प्रदेश कार्यपालिका र व्यवस्थापिकाका विषयमा दिएका सुभाव पनि मननयोग्य छन् । राष्ट्रिय सभाले संघीय संरचनालाई प्रभावकारी बनाउँदै खर्च कटौतीका क्षेत्रमा संविधान सुधारका थुप्रै सुभाव दिएको छ । संविधान संशोधनको बहसमा संसद्का अध्ययन प्रतिवेदन सहयोगी दस्तावेज मात्र हैन मार्गदर्शन बन्न सक्ने छन् ।

सर्वोच्च अदालतले १० वर्षको अवधिमा संविधानका धेरै व्यवस्थामा सुधार औल्याउँदै व्याख्या गरेको छ । खास गरी संघीय र प्रदेश सरकार गठनका विषयमा अदालतले संविधानका अपर्याप्तता औल्याएको छ । आवश्यक कानुन निर्माणका लागि अदालतबाट आदेश भएका छन् । अदालतको आदेश अनुसार शासकीय व्यवस्था संविधानमै सुधारको प्रारम्भबिन्दु हुन सक्छ । यस्तै समावेशी व्यवस्थाका विषयमा

पनि अदालतका बृहत् व्याख्या भएका छन् । नेपाल बार एसोसिएसन र न्यायाधीशको राष्ट्रिय सम्मेलनले पनि संविधानका विभिन्न पक्षमा सुधारका लागि सुभाव दिइसकेका छन् । खास गरी न्यायपालिका र न्यायिक स्वतन्त्रताका विषयमा यस्ता संशोधन केन्द्रित छन् ।

राजनीतिक रूपमा भएको परिवर्तनको अपनत्व संविधान सुधारका क्रममा हुनुपर्ने र लिइनुपर्ने अर्को महत्वपूर्ण आधार हुन्छ । नागरिकका आवाजका रूपमा भएको राजनीतिक परिवर्तनलाई संशोधनका सवालमा अनदेखा गर्ने अवस्था रहँदैन । किनकि संविधान सुधारको प्रारम्भबिन्दु नागरिकको अभिमत हो ।

नागरिक अपनत्वको प्रबन्ध

नेपालको संविधानले संशोधनका लागि सीमा तोकेको छ । संविधान स्वयम्ले अन्य संवैधानिक आयोगको पुनरवलोकनको समयसीमा प्रस्ट रूपमा १० वर्ष तोकेको छ । त्योबाहेकका अन्य विषयका परिमार्जन समयानुकूल र आवश्यकताका आधारमा नै हुने छ । संविधानले चार आधारभूत विषयबाहेक अन्यलाई संशोधन खुला राखेको छ । नेपालको सार्वभौमिकता, भौगोलिक अखण्डता, स्वाधीनता र जनतामा निहित सार्वभौमसत्ताको प्रतिकूल हुनेबाहेक अन्यलाई संशोधन वा खारेज हुन सक्ने व्यवस्था गरेको छ । संविधानले नै संशोधन प्रक्रियामा नागरिक अपनत्व र सहभागितालाई सुनिश्चित गरेको छ । संशोधन विधेयक सदनमा प्रस्तुत भएको ३० दिनभित्र सर्वसाधारण जनताको जानकारीका लागि सार्वजनिक रूपमा प्रकाशन गर्नुपर्ने गरी नागरिक सहभागितालाई संविधानले प्रत्याभूत गरेको छ ।

संविधान संशोधन शासकीय निर्देशन हैन जसको विधि, प्रक्रिया र अन्तर्वस्तु सबैमा नागरिक सहभागिता, स्वीकृति र अनुमोदन गर्नु पर्छ । यसरी संशोधन हुने पद्धतिबाट मात्र वैध उद्देश्य हासिल हुन सक्छ । बहुसंख्यक नागरिकको स्वीकार्यताविनाको संशोधन संविधान अङ्ग त नबला तर नागरिक अनुमोदन नहुन सक्छ । अबको संशोधन उन्नत लोकतान्त्रिक अभ्यासलाई थप बलियो बनाउनमा केन्द्रित हुन आवश्यक छ ।

• सुरज गिरी 'आभास'

राज्यको स्वरूप, शासन प्रणाली, नागरिकका अधिकार र कर्तव्यलाई परिभाषित गर्ने कानुनी दस्तावेजलाई संविधान भनिन्छ। संविधान नै राष्ट्रको आधारशिला हो, जसको आधारमा देश सञ्चालन हुन्छ र नागरिकको पहिचान सुरक्षित रहन्छ। नेपालको संविधान २०७२' हाम्रो आधारशिला हो। जसको जगमा हाम्रो राष्ट्रियता, स्वाधीनता र भौगोलिक अखण्डता विद्यमान रहिआएको छ।

नेपालको संविधान कुनै एक दिनको उपज होइन, जुन दशकौं लामो संघर्ष, जनआन्दोलन र जनताको बलिदानको परिणाम हो। २००७ सालको प्रजातन्त्रको सपना, २०४६ सालको आन्दोलनको उपलब्धि, २०६२-६३ को जनआन्दोलनको बलिदान र नेपाली जनताको साझा आकांक्षाले २०७२ सालमा हामीले यो संविधान पाएका हौं। जसलाई आज हामी केवल कानुनी ग्रन्थको रूपमा मात्र होइन, हाम्रो देशको सामूहिक इतिहास, साझा विश्वास र भविष्यको नक्सा भनेर बुझ्छौं। पुर्खाको योगदान र बलिदानको कदर गर्दै मेरो दृष्टिमा यो संविधान पुरानो पुस्ताको संघर्षको उपज र नयाँ पुस्ताको भविष्यको आधार हो। समयको मागअनुसार परिवर्तन र पुनर्लेखनका लागि हाम्रो पुस्ता सदैव

तमत्यार छ। विगतका बलिदान, वर्तमानको सपना र भविष्यको अवसरलाई यही संविधानको जगमा स्थापित गर्न सबैले सहकार्य गर्न आवश्यक छ। जसले पुराना पुस्ताप्रति कृतज्ञता, वर्तमानका कर्मशील युवाहरूमा उत्प्रेरणा र भविष्यका कर्णधार हरूमा विश्वासको वातावरण जागरण गर्नेछ।

गराउँछ। यस संविधानले मौलिक हक, समानता र न्यायको व्यवस्था गर्दै, प्रत्येक नागरिकलाई सम्मानका साथ बाँच्ने आधार दिएको छ। हरेक नागरिकलाई स्वतन्त्र, सुरक्षित र अवसरपूर्ण बनाउन मौलिक हकका रूपमा शिक्षा, स्वास्थ्य, समानता, स्वतन्त्रता र रोजगारीजस्ता अधिकारको सुनिश्चितता गरेको छ संविधानले। जसको

संविधान- राष्ट्रिय गौरव र जेन-जी पुस्ताको दृष्टि : जात, धर्म, भाषा, संस्कृति, वर्ग वा क्षेत्रको आधारमा कसैलाई पनि भेदभाव नगरी सम्पूर्ण समुदायलाई एउटै धागोमा बाँध्ने काम गरेको नेपालको संविधानले सबै नेपालीलाई राष्ट्रिय गौरवको अनुभूति

रक्षा गर्दै नागरिकका कर्तव्यहरू पालनामा जेन-जी पुस्ताले ध्यान दिन आवश्यक छ। हाम्रो पुस्ता 'जेन-जी' एक ठूलो विद्रोहबाट अब परिवर्तनको यात्रामा बाभे सरेन क्रममा छ, यस अवस्थामा हामीलाई संविधान र देशको मूल अस्तित्वलाई नै हानी हुने किसिमका गतिविधि सञ्चालन गर्न उक्साउन

त्यसैले मौलिक हकको प्रयोग गर्दै आत्मविश्वास र अवसरलाई पहिचान गर्ने साथै कर्तव्य पालना गरी जिम्मेवारी र योगदान दिन कटिबद्ध रहन सकेमा बल्ल संविधानको वास्तविक मर्मले पूर्णता पाउनेछ। केही दिनअघिको जेन-जी आन्दोलनले युवा पुस्ताको चेतना, असन्तोष

र साहसलाई स्पष्ट रूपमा व्यक्त गरेको छ। आन्दोलनका क्रममा संविधानमाथि प्रश्न उठाइए पनि हामीले समाधान संविधानभित्रैबाट खोजेका हौं, संविधानको रक्षा गर्दै आवश्यक परेमा सुधारमार्फत अझ सशक्त बनाएर अपेक्षित परिवर्तन ल्याउने संकल्प लिएका हौं। त्यसैले जेन-जी पुस्ताको विद्रोहलाई संविधानसँगै जोडेर हेर्दा यो विद्रोह अस्वीकार होइन, संविधानलाई अझ व्यावहारिक, समावेशी र जीवन्त बनाउन गरिएको चेतनाको जागरण हो। नेपालको संविधान हाम्रो आत्मविश्वास हो, यसलाई व्यवहारमा उतार्ने जिम्मेवारी हाम्रो कर्तव्य हो। जेन-जी पुस्ताले संविधानलाई अस्वीकार होइन, आत्मसात् गर्ने र आवश्यक परे सुधारमार्फत अझ सशक्त बनाउने दृष्टि राख्छौं। हालसम्म संविधानलाई केवल कागजमा सीमित राखिएको छ, यसको मर्मलाई कुण्ठित गर्ने प्रयास भएका छन्। अबका दिनमा संविधानलाई हरेक नागरिकको दैनिक जीवन, समाज र राष्ट्रको व्यवहारमा उतार्न दृढ विश्वास र संकल्प लिन आवश्यक छ। संघीयता र विकेन्द्रीकरणले युवालाई स्थानीय तहमै नेतृत्व र नीति निर्माणमा सहभागी हुने अवसर दिएको छ। लोकतन्त्रको अभ्यास र सहअस्तित्वको भावना संविधानकै उपज हो, जसले विविधतालाई आत्मसात् गर्दै राष्ट्रिय एकतालाई मजबुत बनाउन अतुलनीय योगदान दिन सकेको अन्त्यमा, हाम्रो पुस्ताको दृष्टिमा संविधान आलोचनाको विषय होइन, सुधार र अभ्यासको विषय हो। संविधान 'जीवित दस्तावेज' हो। जसलाई समयअनुसार परिमार्जन गर्न सकिन्छ। (२४ वर्षे गिरी युवा अभियानका एक कर्मी हुन्।)

तपाईं जहाँ भएपनि
प्रतिदिन दैनिक तपाईंसँगै

ताजा र विश्वसनीय खबरको लागि

लगइन गर्नुहोस

www.pratidindaily.com

